

A keresztelei emlékünneplés rendjének felépítése

GYÜLEKEZETI ÉNEK

BEVEZETÉS

OLVASMÁNY

IMÁDSÁG

OLVASMÁNY

GYÜLEKEZETI ÉNEK

31. Keresztelési emlékünnepe

A vasárnap vagy a húsvéti istentisztelet keretében

GYÜLEKEZETI ÉNEK

A gyülekezet a keresztségre emlékeztető éneket énekel (pl. EÉ 299,1-2).

BEVEZETÉS

Lelkész: Testvéreim! A kereszt és az üres sír emlékeztet – és kell, hogy emlékezzessen – minket arra a megváltoztathatatlan és életet jelentő tényre, hogy meg vagyunk keresztelve. Isten elénk jövő szeretete, megelőlegezett bizalma indított a mulandóság útja helyett az élet útjára minket. Húsvét hajnalán, az új élet ünnepén erre is emlékezünk. Olyan pont ez, amelyhez minden visszatérhetünk. Örömben és bánatban, életünk hullámhegyein és hullámvölgyeiben biztosak lehetünk abban, hogy Isten szeretetének ígérete igaz, nem változott.

Votum

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy – így szól az Úr. *Ézs 43,1* Ez a prófétai szó hangzott keresztelésünkkor, ennek valóságát és biztonságát élhettük át – tudva vagy tudatlanul – életünk minden napján. Ebben a bizonyosságban erősödhetünk meg ma is. Emlékezzünk meg keresztségünkről, adjunk hálát érte, s gondoljuk végig, mit jelent a keresztség áldása. Istenhez tartozunk. Az övéi vagyunk.

OLVASMÁNY I.

Jézus így szerezte és rendelte el a keresztség szentségét:

A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amikor meglátták őt, leborultak előtte, pedig kétségek fogták el őket. Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve

őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák minden, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” *Mt 28,16–20; Mk 16,16*

IMÁDSÁG

Hálát adunk neked, Istenünk, az élet ajándékáért. A te Lelked lebegett kezdetben a vizek felett, hatalmas szavaddal pedig életre hívtad a nem létezőt. Megteremtettek a világot, benne életre hívtad az embert. Engem is te teremtettél, és te ajándékoztál meg az éleettel.

Átvezetted népedet a Vörös-tenger vizén: a szolgaságból a szabadságra, az ígéret földje felé. János a Jordán vizében keresztelte meg egyszülött Fiadat, te pedig a Szentlélekkel kented fel, hogy halála és feltámadása által a világ Megváltója legyen, és elvezessen bennünket a halálból az örök életre.

Köszönjük neked a keresztség ajándékát. A keresztvíz által eltemettettünk Krisztus halálába, hogy minket is feltámasszon mindenható szereteted. Köszönjük, hogy a keresztség ajándékában arra hívtál el, hogy már itt e világban az új élet útját járjuk.

Tarts meg minket Krisztus kegyelmében, őrizz meg minket a te szeretetedben, és éltesz minket a Szentlélek közösségeben, hogy minden napon hálát adjunk, a te dicsőségedre éljünk, és országodat várjuk.

Gyülekezet: Ámen.

OLVASMÁNY II.

Új életet kaptunk, a mi feladatunk, hogy ezzel a páratlan lehetőséggel élve új életben járunk. Pál apostol így biztatja megkeresztelt testvéreit és minket is: Mit mondunk tehát? Maradjunk a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem? Szó sincs róla! Akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk még benne?

Vagy nem tudjátok, hogy mi, akik a Krisztus Jézusba kereszteltettünk, az ő halálába kereszteltettünk? A keresztség által ugyanis eltemettettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járunk. Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább eggyé leszünk vele feltámadásának hasonlóságában is.

Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszítetted vele, hogy megsemmisül-jön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgálunk a bűnnek. Mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől. Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk. Hiszen tudjuk, hogy Krisztus, aki feltámadt a halottak közül, többé nem hal meg, a halál többé nem uralkodik rajta. Mert aki meghalt, az meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra, aki pedig él, az az Isten-nek él. Ezért tehát ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a Krisztus Jézusban. *Róm 6,1–11*

Gyülekezet: Ámen.

GYÜLEKEZETI ÉNEK

A gyülekezet a keresztségre emlékeztető éneket énekel (pl. EÉ 299,3–4).

(Lehetőség van arra is, hogy a templom valamely pontján elhelyezett tálban lévő vízből az is-tentisztelet alatt mindazok, akik ezzel élni kívánnak, keresztet rajzoljanak a saját homlokukra, s közben ezt mondják: „Meg vagyok keresztelve. Légy áldott ezért, Uram!” Ha ezt a lelkész vagy az oltárnál szolgálók a megemlékezés végén elmondják s maguk is gyakorolják, elképzel-hető, hogy az ettől idegenkedők is kedvet kapnak hozzá.)